

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/828/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712214495
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5712214495.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/209/2012-184 zo dňa 23. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal uložiť odporcovi zaplataenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej navrhovateľom tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu - Okresného súdu Martin. Nesprávnosť postupu mala spočívať v okolnosti, že exekučný súd nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia v exekučnej veci navrhovateľa ako oprávneného vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 4767/2010. Zo spisu exekučného súdu sp. zn. 17Er/2810/2010 prvostupňový súd zistil, že dňa 11.06.2010 podal súdny exekútor na Okresný súd Martin žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného - navrhovateľa proti N. H. na vymoženie povinnosti uloženej rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu. Po doložení zmluvy o úvere dňa 06.09.2010, z ktorej vychádzal nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom, následne exekučný súd vydal poverenie pre súdneho exekútora, ktoré mu bolo doručené dňa 20.09.2010.

Na základe obsahu exekučného spisu okresný súd ustálil, že poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora bolo síce vydané po troch mesiacoch od prijatia žiadosti, avšak Okresný súd Martin nebol nečinný. Preskúmal exekučný titul z hľadiska jeho zákonnosti a súladnosti s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Exekučný poriadok v znení novelizovanom zákonom č. 102/2011 Z.z. rozšíril ust. § 41 ods. 2, písm. d/ o rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul od 01.06.2011, avšak v zmysle dôvodovej správy k tejto novele Exekučného poriadku bol ňou len odstránený rozporný výklad tohto ustanovenia, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených sa rozumejú aj rozhodcovské rozsudky. Ďalej ustálil, že exekučný poriadok v § 44 ods. 2 ustanovuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu zo zákonom. V prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie táto lehota neplatí, a to aj v období pred 01.06.2011, t.j. pred novelou Exekučného poriadku zákonom č. 102/2011 Z.z..

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi ako účastníkovi v konaní úspešnom mu náhradu trov konania nepriznal, keďže z obsahu spisu ich existencia nevyplývala a odporca si tieto nevyčísľil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že okresný súd nepostupoval správne, pokiaľ vec prejednal v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Svoju neúčasť na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. V žalobnom návrhu urobil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v jeho očiach a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného.

Ďalej namietal, že konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy, pretože súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Navrhovateľ uviedol, že proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podáva odvolanie. Rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené jeho žiadosti na prerušenie konania, tak nie je právoplatné a vydaním meritórneho rozhodnutia predbehol okresný súd účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania. Z dôvodu rozhodovania o otázke nestranného sudcu zakladajú porušenie jeho práva na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom.

Naviac tým, že súd rozhodoval bez jeho prítomnosti, došlo k porušeniu práva na kontradiktórne konanie, nebol riadne oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a rovnako sám nemohol navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. K porušeniu tohto práva došlo aj tým, že súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie a neprihliadal na to, že odporca sa k žalobnému návrhu nevyjadril, čím boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Navrhovateľ nepovažoval za správne závery okresného súdu týkajúce sa nedôvodnosti ním uplatňovanej skutočnej škody ako aj nemajetkovej ujmy. V podrobnostiach uvádzal argumenty na podporu tohto svojho tvrdenia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolacie námietky týkajúce sa nesprávnosti procesného postupu prvostupňového súdu, ktorým malo byť zasiahnuté do procesných práv navrhovateľa ako účastníka občianskeho súdneho konania, nepovažoval krajský súd za dôvodné.

Vo všeobecnosti je akceptovateľná úvaha odvolateľa, že súčasťou kontradiktórneho konania je právo byť oboznámený s predloženými dôkazmi, vyjadriť sa k nim a podávať dôkazné návrhy. Táto zásada však predvída procesnú aktivitu účastníkom konania. Ťažiskom realizácie ich procesných práv je pojednávanie. V súdnej veci prvostupňový súd určil termín pojednávania na deň 23.07.2014, predvolanie na ktorý bolo právnenmu zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 11.07.2014. Vyjadrenie odporcu k podanému žalobnému návrhu bolo zasielané právnenmu zástupcovi navrhovateľa spolu s termínom pojednávania. Navrhovateľ svojím postupom - bezdôvodnou neúčasťou na súdnom pojednávaní sa o bezprostredné naplnenie svojich procesných práv sám obral. V prípade jeho prítomnosti by sa zúčastnil vykonávania dokazovania, mohol by navrhovať jeho doplnenie, resp. sa k vykonanému dokazovaniu vyjadriť a bol by poučený aj o predbežnom právnom posúdení veci (§ 118 ods. 2 O.s.p.). V tejto súvislosti sú potom ďalšie jeho tvrdenia a námietky dotýkajúce sa odňatia práva konať pred súdom a porušenia zásady kontradiktórnosti bezpredmetné. Najmä pokiaľ ide o jeho tvrdenie, že vo veci bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania a že boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

Stavu veci nezodpovedá ani tvrdenie navrhovateľa o predčasnosti vydania napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že nenadobudlo právoplatnosť uznesenie o prerušení konania. Z obsahu spisu vyplýva, že

okresný súd o prerušení konania do času rozhodovania vo veci samej nerozhodoval a takýto návrh nebol ani v prejednávanej veci navrhovateľom vznesený.

Vo väzbe na samotné meritórne posúdenie daného prípadu odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Z tohto aspektu je zjavné, že navrhovateľ v odvolaní rezignoval na akúkoľvek konkrétnu úvahu vo vzťahu k vecným dôvodom, ktorý okresný súd viedli k zamietnutiu návrhu (nesplnenia preukázania existencie nesprávneho úradného postupu). V tejto spojitosti platí, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu účastníka/odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok. Zároveň však platí aj úsudok, že nie je prípustné konfrontovať prvostupňový súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu odvolacia námietka spočívajúca v spochybňovaní správnosti záverov okresného súdu o posúdení nepreukázania uplatnenej skutočnej škody a nemajetkovej ujmy nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, resp. možnosť zaoberať sa predmetnou odvolacou námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí, takéto tvrdenie okresný súd neurobil a ide o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích dôvodov. Je výlučne na ťarchu odvolateľa, že vo vzťahu k žiadnemu z vecných argumentov, na ktorých okresný súd založil svoje meritórne zamietajúce rozhodnutie, nepredložil relevantnú, resp. akúkoľvek argumentáciu.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomuto odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.